

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 6

Parkland, Washington, 8de Februar 1901.

11te Aarg.

Idag.

Giv os Brodet vort idag
Det er, Gud, din egen Sag,
Lad os nyde det med Lyst
Og med Hjertens Tak i Bryst.

Giv os hver Dag Himmelbrød
Trøst os i vor Syndensød —
Lad vor Tro og Gode Gode
Alt du selv kan Vren se.

Alt fra dig og alt til dig,
Igaar, idag og evig lig;
Giv os Troen, som vi saar
Alt som Liv og Sjæl angaar.

Men "idag" det er vor Dag,
"Morgendag" er anden Sag —
Saa hos dig vi banker paa,
Alt vi trænger skal vi faa.
O. Jonassen.

31. Elieser beder om Rebekka.

1 Mos. 24, 29-47.

Elieser, Abrahams Tjener, blev venligt modtaget af Laban, Rebekkas Broder, og Betuel, hendes Moder. Men først var der Mødet, som var sat for ham, fremførte han sit Ord, fortalte om Abraham, sin Herre, og hans Søns Isak, om det Paalæg, som Abraham havde givet ham, og sit Møde med Rebekka ved Brønden. Laban og Betuel saa i denne underlige Omstændighed Herrens Haand og var strax villige til at lade ham faa Rebekka med sig. Saaledes vakte Guds Førelse, Guds underlige Styrelse sig ogsaa endnu ofte for os i et Sammenfald af Omstændigheder. Og vi skal da ogsaa rette vore Beslutninger og Stridt efter Guds Førelse og Styrelse.

Rebekka blev nu ogsaa spurgt, om hun vilde trive med denne Mand, og hun svarede strax Ja. Det er Forældrene, som skal bortgive sine Børn. Men til Afgjørelsen udbraves visselig ogsaa Børnens Villie og Samtykke. Forældre gjør Synd, naar de vil paaolinge et Barn en Afgjørelse.

Da Sagen var afgjort, gav Elieser Rebekka og hendes Moder og Broder de kostbare Gaver, som han havde bragt med. Dette var en Bestræffelse af Trolovensen. Fremfor alt hørte han sig hemmeligt for Herren og talte ham for det gode Udvald af hans Kærlig. Saaledes blandede de troende hemmelige Bønner med. Sukke og Tak sigeller ind i alle sine Gjerninger og daglige Oplevelser og sender engang et „Gud hjælpe mig“ og en anden Gang „Gud være Tak“ op til Himmelen.

Elieser lod sig nu, efter at han havde opnaaet sin Henfat, ikke holde længere oppe, og Laban og Betuel lod ham ogsaa drage i Fred og Allet fra sin Søster med Dulle om Besigtigelse. Naar man har begyndt en Gjerning med Gud, og Gud kunligt har velsignet den, da skal man ikke nøle og vente, men se med at fuldføre den, for at ikke Satan skal lægge sig imellem og tilslut forstyrre den.

Da Elieser vendte hjem med Rebekka, mødte Isak ham ude paa Marksten. Han var gaet ud for at hengive sig til Betragtning og Bøn. Og han var visselig ogsaa fremført sit Antagende angaaende Kvinden, som Elieser skulde føre til ham, for Gud. Nu havde han, hvad han havde begjæret og bedet om. Bøn og Svær falder ofte sammen i et. Isak førte Rebekka ind i sin Moders Telt, og hun blev hans Hustru, og at han fik hende hvar, var ogsaa et Bødsel paa, at dette var et Afgjæld, som Gud havde Bødsel i.

Gjennem et Slør.

Uj Ernst Overb.
Dorset af J. V.

Fortællelse.

Nu havde Manden været der borte i sex Aar. Paa et halvt Aar havde hun intet hørt fra ham. Hun sidder ved sine Børns Seng og græder — og

græder. Børnene ligger lige af Marslinger, og Moderhjertet vil ikke overskade Mattensoden til Tjernerne. Moderhjertet bliver ikke træt. Syndommen optraadte med Veflighed, og Vægen doobed den omhyggelige Blev. Fru Geldern tog paa sig denne Blev alene. Fru Klara havde allerede for sig, at hun havde en hærk Villie og en stor Kraft. Ved Hjælp af en gammel, tro Forbatter som Snogerens Raffede hende, førte hun Gaarden fortræffeligt. I alle Forhold Raffede hun sig Indsigt; hendes Høje Korte Die fulgte Arbejdets Gang om Baaren og Høsten. Ved stor Sparomske gjorde hun det muligt i de fleste Aar ikke blot at betale alle Tilgodehavere Renterne, men ogsaa sin Snoger en liden Del af Kapitalen.

Nu sidder Moderen ved sine Børns Seng og græder. I det sidste Aar har hun ofte grædt saaledes. Hun har atter og atter maattet spørge sig selv, om hun ikke havde gjort uret i at blive her og lade sin Mand være alene der borte. Hun havde følt, at hendes Hjerte mere og mere havde vendt sig fra hende, og havde gjort sig disse Bedrøvelser over, at hun havde holdt Bønnen borte fra Hæderen. Og nu stormer alle Spørgsmaal og alle Bedrøvelser atter ind paa det storske Hjerte.

Gjennem Taarekøret ser Fru Klara Geldern ind i Fortiden. Tidligere og tidligere bliver Sløret, men saa tæt bliver det ikke, at ikke Stjerneglanzen fra Himmelen, at ikke Julelyset fra det hvide med sine Stråler havde kunnet trænge igjennem. At bede havde Fru Klara lært, da hun blev en ensom, forladt og duktboiet Hustru og Moder. Og ihet hun lærte sine Børn at bede, blev hun af dem trængt dybere og dybere ind i Bønnen.

2. Hvorledes hun gjennem Sløret betragter Nutiden.

Men det var et virkeligt Slør, hvori hun saa. Vægen har været der og har underkastet Børnene. Hvedelig led mest af Syndommen. Netop dette Barn

var altid havt Tilhørslyst til Galskedsomme, og Vægen har formant Moderen til nøle at arte paa enhver Smerte i Halsen og enhver Fløi i Struben.

Det er Dagen før Juleaften. Lægen er gaet derfra igjen, men Moderen har glemt det, som før hendes Børn var det vigtigste, nemlig at tale med Vægen om Udbelling af Juleaften, hvorefter man skulde foretage denne Udbelling uden at udsætte Børnene for nogen Slags Fare. Nu maa Moderens Jærklighed selv afjøre den Ting, men Moderens Jærklighed er oplyst. De mædninglige Børn røde Dine tør om det, det ikke udsættes for Lyset. Men hvad er et Juletra uden Bødsel?

Endnu mørkere og mere stormende end igaar sænker Ratten sig ned over Huset paa Geldern. Ved sine hjerte nye Børns Seng sidder Moderen. Hun sprætter op en hvid Skjole: for syv Aar siden havde denne været Fru Gelderns Selskabsskjole. Den gang straalte hun som en Skjønhed i Udspekulationens Glans. Nu behøver hun ikke længere dette Klædebon, hun sofer sig i en anden Glans. Naar hun dengang traf paa sig det fine Plog, syntes hun allerede, at hun hørte den drøvelige Munt fra det fjerne; nu lader hun Kvinden gaa over Traubene, og hendes Læber hvælver:

„Mere vilde, mere vilde
Gjøre du mig, vilde Som;
Alt i Glæde og i Smerte
Det vilde jeg vilde kan!“

Hun rapper sine Fingre; hvert Dreblik er der nogen, som kalder paa hende; snart vil det ene af Børnene have Drille, snart vil det andet have Bødderne lagte tilrette. Men Moderens hænder formaar meget. Nu er Skjolen opbrøttet saa langt som det er nødvendigt. Hun sætter en Stol foran den hvide Skjole og siger op. Ved Skjolen maaler hun Dørens Hvide og Røde. Ja, det passer; der maa den synes sammen. Skjolen skal ombannes. Fortæl paa Side 4.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortættelse.)

XXV.

Sammenhængende.

Da Dødsbudskabet blev bragt ham, horte han det med Nødsigthed, og da hans Venner brast i Taarer, sagde han: „Hvad I glemt Philosophiens Forskri-ter, der lære os at møde Livets Ulykker med Afsked? Var Neros Grusomhed os ubekendt? Han har myrdet sin Moder, sin Hustru, sin Broder; er det da underligt, at han ogsaa myrder sin Væber?“

Derpaa vendte han sig til sin Hustru, omfavnede hende og gav et Dieblid efter for sin Bevægelse. Hun bad hende dømpe sin Sorg, men hun var utroste og besluttede at dø med sin Waterkælle. Seneca ansaa dette for en ædelmodig Bestumning, som han ikke burde modsfætte sig. „Siden du vil det,“ sagde han, „ville vi dø sammen.“ — Deres Aarer bleve aabnede. Seneca var gammel, og hans Blod stød kun langsomt. Han befalede, at flere Aarer skulde aabnes, og da Lidelserne nu begyndte at overvælde ham, og han frygtede, at Synet deraf skulde være for meget for hans Hustru, overtalte han hende til at lade sig føre ind i et Bærelse. Derpaa lod han roligt sin Sekretær talde og dikterede ham en Afskedsbrev, som efter hans Død blev offentliggjort.

Det blev imidlertid ikke tilladt hans Hustru at dø. Nero angtede, at det vilde skabe hans Anseelse blandt Folket, om han ogsaa lod hende blive et Offer, og derfor blev paa hans Befaling hendes Aarer igjen forbundne, og hun var reddet.

Imidlertid vedvarede Senecas Døds-kuval. Han bad om Gift for at fremstjænde Døden, og den blev givet ham; men dens Virkning var neppe at mærke. Da begjærede han at blive bragt i et Dampbad, og, overvældet af Dampstærke her, døde han snart. Ogsaa den berømte Digter Lucan faldt som et Offer for Neros Hævne. Paa Vincens bant i tabte han saa aldeles sin Mandslyst, at han endog oplyste sin Moder som Mordlydig i Sammenhæng.

Oplys et af et Brev som dette for- glemte Nero for en Tid ganske sin In-teresse for Kunst og Literatur. Hæ-venen oplyste alle hans Tanker. Cincas

og Labeo var deris ganske forglemt. Det var heidigt for Cincas, at han aldrig havde knyttet nogen Forbindelse med de fornemme Romere. Det frelske ham nu, da alle var mistænkte. Ingen tænkte paa at lægge nogen Besoldning paa Cincas; thi det var altfor vel be- kjendt at han, skjønt paa en vis Maade en Hofmand, aldrig havde vist Opmærksomhed mod andre end Klei- seren selv. Neros, Burrus og Labeo var de eneste, med hvem han havde haft nogen Forbindelse, og selv Tiar- tinus vilde ikke, om han søgte det, kunne opfinde nogen rimelig Anklage mod ham. Ja, saa aldeles var Cincas og Labeo forglemt, at den sidste blev forbigaaet ved en Befordring til en høiere Post, som han sikkert havde gjort Requira paa i sin Tid at erholde, og en af Tigellinus's Venner fik den Dette var en bitter Skuffelse for ham og lybte hans Sind med mørke Tan- ker. Han havde troet, at hans Fremtid var sikker, og at han skulde erholde denne Post, hvorfor han havde naaet at stige til Gubernør i en af Provinserne; men dette bra- te alle hans løse Fremtidsud- sigter til at blegne og d. i den Grad, at han ikke kunde saa sine Tanker bort fra denne Sag. Han havde tviv- lelid intet at gøre under de nærvæ- rende Omstændighe er uden at blive i Rom i sin Villa. Men da Tiden gik, og han fremdeles saa sig forglemt og uden Virksomhed, begyndte han at tro, at han havde Fie der, som lagde Glin- dringer i hans Vej, og hans Tanke faldt nærmest paa Tigellinus og Regio. Men den sidste havde sat Ald paa hans Øns, troede han nu fuldt og fast, og han vidste ikke, hvor langt hans Ud- sigtelte hos hans nye Patron strakte sig. I Samtiden med Nial erfarede han, at Regio var bleven et af Tigel- linus's mest virksomme Medhjælper, og i hans Mord og Indflydelse hurtig forøgedes. Han onkede, at Regio endan næred Hæver, og han an- saa det bedst at være paa sin Post mod ham, og han troede ikke at kunne finde en bedre Hjælper i denne Retning end Galus.

„Galus,“ sagde han en Dag til Briten „du er ikke min Tjener nu, men min Ven. Er du ikke?“

„De har ladet mig saa“ svarede Briten med Bædighed, „og jeg ventet nu paa en Leilighed til at bevise mig dette. Nu er jeg.“

„Ja har ikke glemt din heltmodige Gjerning. Ved du, hvem der foraar- sagde din Ulykke, — hvem der satte

Ald paa mit Øns og nær havde inde- brændt min Son?“

„Nei,“ sagde Galus med en vild Blands i sine Øine. „Hvem gjorde det?“

„En, som er min værste Fjende, som engang var min Tjener, men blev af- støbt for sin Uredeligheds Skyld. Han søger nu at hævne sig paa mig her d. h.“

„Han skal dø!“ raabte Galus heftig. „Tys, tys! Du er i et civiliseret Land nu, ikke i Britannien. Det er ikke saa let en Sag at dræbe Mennesker i Rom. Jeg ønsker blot, at du vil holde Dig med denne Mand og være paa Vagt mod ham. Hans Navn er er Regio. Han er en Spier med mørk Hud, kort, krollet Haar, sorte Øine og et Slet ansigt. Hvis du nogenstunde ser ham i dette Nabolag, saa lad mig vide det. Han søger endnu at stabe mig, og jeg tror, at det nylig er lykket sig ham i en Rejse. Han kan maaste tilføje mig endnu store Fortræb.“

„Hvis han gør det, skal han dø,“ sagde Galus høitidelig.

XXVI.

Fængslingen.

En Dag mødte Labeo et Besøg af en, som han i lang Tid ikke havde seet. Det var Julius.

Bleg, mager og udtæret, som han var lignede han ikke meget den skjætte unge Officer, som før havde besøgt dem. Cincas havde seet ham stadig, siden han begjærede at føre dette elen- dige Liv i Katakomberne, men Labeo ikke. Hans Ansigt u-trykte en Veng- selse og Betværing, der straks slog Cincas og vakte hans Frygt.

„Er der slette Efterretninger?“ spurgte han, da de første Hilsener var vekslede.

„Ja, det er der,“ svarede Julius mørk, „ellers vilde jeg ikke have betraadt en af Statens Officeres Hus.“

„Jeg er ikke længer en Statens Of- ficer,“ sagde Labeo.

„Sandt nok,“ sagde Julius sorg- modig, „det kan et Dieblid betragtede ham. Derpaa tilsiende han ifømt: „Der er ingen Tid at spille. Jeg bringer eder forførdelige Tidender.“

„Hvad er der påfærd?“

„Labeo, Deres Hustru er en Kristen.“ Labeo og Cincas blev dobbelte og saa paa hinanden, medens en søgende Følelse af Rædsel gjennembæred dem. Den Kjendsgjerning, at Helena var en Kristen, var naturligt nok vel be- kjendt for dem begge; men i disse frug- telige Forfølgelses Tid havde denne

fredløse ifømt Besøg med disse Ord paa Læberne en forførdelig Be- tydning.

„Hvem?“ sagde Labeo med neppe hørlig Stemme.

„Man er i Begreb med at fængsle hende.“

„Fængsle hende!“

„Ja; og der er ingen Tid at spille. Hun maa flygte.“

„Flygte! — Hvorhen?“

„Til Katakomberne.“

„Til Katakomberne! — til en levende Grav! Da hvorfor?“ raabte Labeo li- denskabeligt. „Hvem vilde vove at fængsle hende? Hun er ikke en almin- delig Kvinde af Høben. Hun er ikke en Ting for falske Anklagere og Mene- dere at øve sin Ondskab mod. Lad dem prøve det, om de tør.“

„Der er ingen Tid at spille!“ raabte Julius, afbrødende ham, „ikke et Die- blid. Jeg kom ud her for at frelse dem, — hende og Lydia. De maa flygte med mig, — straks, — eller de er fortabte.“

„Flygte! — lig Forbrødere! — Min Hustru flygte! — Ufortig!“ raabte La- beo heftig. „Aldrig! Jeg er ikke fal- den saa lavt. Medens jeg lever, skal hun leve. Hun skal ikke gaa der, — nei, — aldrig.“

„Tænk paa Nero, og De vil vide, at ingen Grusomhed er umulig for ham.“

„Nero har ingen Grund til at hade mig. Han har begunstiget mig lige indtil den aller sidste Tid.“

„Andre have fortrængt Dem,“ sagde Julius utaalmodig. „De kan intet gøre. Men Tiden gaar, og vi maa haste. Hvis De ønsker at redde deres Hustru, maa De bede hende at gøre sig færdig til at følge mig straks; hvis ikke saa lad idelmindste Lydia falde.“

Cincas sagde ikke et Ord. Labeo var Dømt her.

Det pludselige ved dette Stød for- virrede ham.

Julius bønfaaldt Labeo om at redde sin Hustru ved at lade ham føre hende bort; men Labeo vedblev at vægre sig. Han var endnu ikke i stand til at for- staa, hvorledes nogen kunde vove at fængsle hende. Hans hele Stolthed var vakt. Aldrig vilde han samtykke i, hvad der forekom ham en saa dyb Nedværdigelse.

Fortf.

Abonenter paa „Herold“ kanes kun søes om Neros.

PACIFIC HEROLD,

Udrevet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johanson,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
Til Europa pr. Aar 75 Cts
Adresso: PARKLAND, WASH.

Merkt:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller løst 50 Cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Fortset fra Side 1.

Hil et Stør, bag hvilket Infetræets Løb skal løbende; og hold Lyset skal skine altfor klart og skarpt, saa skal der ber i Midten hænges et Stør til. Moderhjelpligheden er opfindsom.

"Jeg har saa ondt i Halsen, Moder!" — "Ja, du havde ondt i den i Gaar og ogsaa," sagde Moderen og bød de sig ned til hende. Se mig Barn, du er den ældste og maaske nu være det forstandig, lad mig saa se din Hals! Det er ret, mit Barn hold Tungen ned. Vent, jeg vil tage Strofoster." En dunkel Rødtone stod over Moderens Ansigt, da den så hendes ondt i Halsen. "Vad mig i end nu en Gang; mit hjerte Barn! — Jeg tror, at vi maaske berede Vægen lader." — "Kommer det sig til at dø, Moder?" — "Nei, min Dødsrig, je berer til Gud for det Liv og Haaber, at han vil lade dig blive hos mig; men her Frøkenen nu vil hente dig ind i kirkeskolestre Julen, hvor de tjære Eng er færdig for ham de bedste Julen — Ikke sendt, min Dødsrig, da vil du gjerne gaa med dem?" — "Ja, ja, Moder, da vil jeg fortælle ham, hvis"

en en stor Moder du er, — og da her, Moder, jeg vil sige dig det sagde, da vil jeg bede ham om at bringe ham hjem til dig igjen og tørre Løstretne af dine Kinder." —

Moderen ikke ud. Efter nogle saa Minuter rullede en Bogen afsted. Moderen tænkte sig med over Gullet og over Moderhjelpligheden. Det er en dunkel Nat, en Nat fuld af Gul og Bøn, fuld af Hjelplighed og Arbejde. Hjelpligheden, som Dødsrig skalde saa til Jul, er færdig. Moderen tænkte den med sig selv. Det. Hvor vil hendes hjerte Barn komme til at bringe over Gaarden i denne Hjelplighed eller —? Moderen tænkte paa de hvide Flækker i Halsen paa Parnet og ser atter og atter ud igennem Vinduet. Kan ikke Lyset snart være her? Nei, Drengen har endnu ikke været en Time borte, og der er nu fuldt ud en tyst Nat til Børn; men alligevel ser Moderen atter og atter ud igennem Vinduet. Nu tager hun fat paa Haalen igjen. Dødsrig, hur sigt gaa de flittige Hænder! A Morsen er det Helligsten, og da maaske Emma Dødsrig være påklædt. Jo, Emma har altid haft en særlig Hjelplighed for Dødsrig. Nu staar Moderen atter ved Sengen, der paa det hun borte til Vinduet.

Fortf.

Redmond, 30te Januar 1901

Hjære D.

Det er alt over et Aar siden jeg og De. berg besøgte Parkland.

Det var en hyggelig Tur; alle var saa imodkommande og gjæstfri. Stensens Børns enhed er udmærket, saa at sige, uventet fra Søndens Hjelplighed. Den mest betyngende Blads af Søndens sagde. Vi ha de prædiken til Søndag og da omlyste V. de Christensen en liden Ga. Christen Cooper, som tjæneste Hjælp, da han har en udbyldt Moder.

Jeg har samlet nogle Bøger og sender dem hermed.

De har nok hørt at der alt 14 Næsten berettede Medlemmer. Prest har vi ogsaa og Prædiken til Søndag i høst Maaned. En "acro" Land til Kirke og Skolestad var vi ogsaa. Vi faar nok være i Søndag, da vi ikke vil give det. Hjelpligheden arbejder godt og vil hjælpe til. Alt er stuet og smukt; nu maaske vi nu bare kunne lide og andre saa, at Gud kan give os alle Børn, saa vil nok Frugeterne komme.

Alle liker Presten. Børnene er saa glade i ham, da han er saa god til at tale med dem; han læser med dem over Bøgen og er prædiken. Gud giv ham Helse og Kræfter. Jeg er bange for han arbejder for haardt.

De med Familie hilles fra os.

Krist. Stensland.

For flere Aar tilbage sad en Hjelplighed end ved vinduet i sin stue en varm Sommeraften. Hendes lille søn, Fredrik, stod ved hendes Side hældende sig til vindueskarmen. Guden stillede dette sit hjem lærdes meget; thi hendes mand havde det flere Aar for sin Dødsrig — den havde bedrøvet med dillige frugttrær og sporede ingen Møje for at han og hans hjerne ret kunde have et køligt og hyggeligt hjem. Oventævnte Aften var enden meget bedrøvet; thi næste Dag skalde dette berede hjem følges. Hendes mand havde af en rig Nabo lånt \$500 til at betale elendomme med og betingelserne var: At han aarligt skulde afbetale \$50 til beløbet var betalt. Dette havde han gjort og efter 9 Aar var løbet stod bare \$50 tilbage; men i sidste Manden, og en Tid beredte ogsaa den rige Nabo. Da dennes søn skulde tjæneste i Søndens reg. Skaber, finder han ogsaa denne sum \$500, men indopsat som betalt. Han kommer saa til enden og affordrer hende beløbet. Hun paastod, at hun en tiendebel stod igjen, og at der gaves en forlængerbog, der kunde vise det; men da hun skulde lede efter den, var den ingen rets at finde. Folgen blev, at arvelsen og bestemte, at hus og lot skulde sættes, og oventævnte Aften var det for solget skulde ske. Den arme enke havde derfor god Grund for sin Dødsrig. Da udbryder hendes lille Hjelplighed: "Moder tror du ikke, at hvis vi beder Jesus, saa vil han hjælpe os ut af vor nød? De knælede ned, og Fredrik bad den tjære Jesus at hjælpe dem, saa de kunde saa beholde sit hjem; men at dersom de alligevel maatte forlade det, han da vilde skaffe dem et andet. Da Fredrik stille sig fra dødsrigen, saa han en stor lyslys komme ind igennem det aabne vindue. Han forsøgte at fange den og sprang rundt værelset. Da fæster den sig paa gulvet og kryder ind under en stor lyste. Kværende forsøger Fredrik at tage den, men naar den ikke; beder moderen hjælpe sig med at fange lysten; hun saa gjør. Da hører moderen ogsaa, som fæster, og ved at undersøge, finder de forlængerbogen med alle 9 dekker for,

at de 9 tiendebeler af gjælden var betalt. I sin gløbe løber enden til arvelingen. Da denne hører om forlængerbogens fremkomst, og berettede det udtrykkeligt bevis paa Guds forsyng for enden og faderlige, blev han saa glad, at han gav hende fuldt bevis for, at ogsaa de sidste \$50 var betalt. Ja vel har han alle freder. Han midler fattet et. Der brugte han Lyset, som sit restløst til at skaffe den forlænte ret. Derfor bed bare frøstigt! Herren er ligaa og idog, ja i al evighed den samme. Du kan tøve lidt, da husk, at hans time er endnu ikke kommen. Ingen bliver dog tilfamme, som holder paa ham.

Lidt fra Californien.

(Af H. R. Stensland.)

Slutning.

Mange andre sager vedrørende vor mission herude blev behandlet, men det vilde være os for vidt at sige lidt om hver. Jeg vil derfor gaa over til at berette om en kirkeindvielse, som fandt sted under konferensen.

Det var Osklands en, en lutherisk Kirke, som blev indviet. "St. Pauls Eng. Ev. Luth. Church" er kirken navn. Tre Aar siden sidste November blev denne menighed organiseret af mig. Omtrent paa treaarsdagen blev denne kirke indviet. Da det var menighedens ønske, at jeg, som havde stiftet menigheden, ogsaa skulde indvie kirken skede det paa fuldmagt fra formand Jos. Men her vil jeg saa lov til at citere det, som findes i "Kirkeindvielsen" om denne indvielse. — Nr. 46. 14de Nov. 1900 —: Søndag den 14de Oktober (18de Søndag efter Trinitatis) fik den evangelisk-lutheriske St. Pauls Menighed i Oskland, Cal., sin kirke indviet. Den høitidelige Handlung begyndte Kl. 3 Eftermiddag, men allerede Kl. 2 var omtrent alle Sideladte optagne. Mellem 4 og 500 Mennesker stod sammentrængte inden Kirkens Døge, og en anseelig Skole forværet udenfor at høre de forskellige Talere.

Følgende Præster var tilstede og deltog i den hellige Handlung: Grøndberg, Johansen, Kobergen (Stedets Prest), Stensland, Busup, Lange og Carlsen. Af tusse Præster var følgende tilstede: Buchler, Misfourisnuodens Præst for California Distrikt, Lyle, Schæder, Witte og Lange.

Menighedens Prest, J. R. Andersen,

læste Ind- og Udgangsbønnen; Past. Thels, Dalland, læste den 84de Davids Salme; Past. Johansen, Fresno, holdt Broustetaten over Salme 117; Past. Stensrud, San Francisco, holdt Indvielsesstalen over 1 Kong 8. 57. 58. Past. Buebler, Thels og Gransberg talte fra Kordøren og brakte Biserener fra sine respektive Menigheder i San Francisco og Dalland. Past. Stensrud forrettede Aftertjenesten. Et Lokalforsamlingstelegram fra Synodens ærverdige Formand, B. Koen, blev oplæst af Past. Andersen. Menighedens Kirkefor sang flere Korfange.

Da den høitidelige Handling var over, gik man over til Kaptein Fohens Hus, som ligger nogle Kvartaler fra Kirken, og spiste Aftensmad. Kl. 8 samledes man igjen i Kirken, da til Skandinaviske Substjeneste. Past. Johansen prædikede over Matt. 22, 1-14. Past. Dorup forrettede for Aftret. Kirken var ogsaa om Aftenen meget godt besøgt.

Denne Menigheds Historie er i Fortælling følgende: Den 8de August 1897 (8de Søndag efter Trinitatis) holdt Past. Stensrud fra San Francisco sin første Prædiken (paa Engelsk) i Nord-Dalland. Den 30de November samme Aar organiseredes St. Pauls „Engl. Evang. Luth.-Church“ og Past. Stensrud blev kaldt til Prest. Østen 1899 antog Past. J. N. Andersen, Omaha, Nebr., Kald fra Menigheden i Dalland og tiltraadte i Oktober samme Aar.

Den 20de Mai 1900 blev Grundstenen lagt af Past. Gransberg. Kirkens Størrelse er 30x56 og har Stedpladse for omtrent 300; den har ogsaa Galleri og Søndagsskolelokal. Kirkens Kistende er omtrent \$2000. Da Menigheden er lidet, og ingen af dens Medlemmer er rige, har de faa maattet tage lunge Tager. Den, der uden Toff har maattet arbejdet mest og ivrigst for denne Kirke, er S. Andersen, en norsk Forretningsmand i Dalland. Paa Indvielsesdagen talte Past. Andersen ham i Menighedens Navn for hans Opoffelser.

Herefter vil der blive holdt Substjeneste i denne Kirke som følger: Hver Søndag Formiddag engelsk, og hver Søndag Aften Skandinaviske. Søndagsskole i det engelske Sprog hver Søndag Formiddag.

Herrens velsigne da ogsaa denne Menighed og dens Arbejde, dens Prest og Medlemmer! Gud Lade. Ordet, som ogsaa det skal forkynde, blive til evig Velsignelse for mange! A. J. B.

Jeg gratulerer vor kjære menighed i Dalland med dens nye kirke. Naatte Herren bevare den og fremdeles velsigne menigheden og prest baade i aandelig og timelig henseende!

I Dalland, Cal., staar altsaa indviet den første engelsk-lutheriske kirke i den vor Synode. Dette binger mig umiddelbart til at tænke paa vor engelske mission her i San Francisco: Vil Herren velsigne denne mission her, saa at vi engang kan faa træde ind i eget kirkehus? Vi har grund til at tro det. Saa saandt som det er Herrens vilje, at den sande lutheriske tro skal forplantes og bevares her i Amerika, saa saandt vil han lade vor engelsk-lutheriske mission paa ethvert sted lykkes. Vort skandinaviske folk gaar med raske skridt og vil blive et engelsktalende folk. Engelsk-lutherisk mission er derfor et godt og nyttigt arbejde, som vil give os. Men jo dybere krævet, jo større nødvendigheder, des vilkere kan vi være at Herren vil velsigne dette arbejde.

Men her i San Francisco er det ikke saa ligetil at faa egen kirke. Kirketomt vil iderindst koste \$5000. Vi kan heller ikke regne paa meget mindre end \$5000 til kirkebygningen. Alt er dyrt, tomt, materiale og arbejde. Men ved Guds hjælp tror og haaber vi, at det skal ske. Nu for tiden har vi et fortræffeligt lokale, let tilgængeligt, køleligt og vent. Der haaber vi at faa holde til, saa længe vi er uden eget tag. Nogenkunde straks tror vi at kunne begynde en subscription til kirketomt. Vi har allerede \$513 55 i kassen til dette oiemed. Navnte beløb er opbrettet af menighedens kvinder. Vi har en dame- og ungdomsforening. Disse holder regelmæssige møder og har ov sager, som engang i aarets løb skal fremføres til salg. Koldesforeningen tæller 21 aktive medlemmer. De unge daines forening ogsaa over 20. Det var ved et udvalg af deres varer nu straks for jul, at disse foreninger tilsammen samlede det nævnte beløb. Dog heraf maa man ikke glemme, at det maa være en velstående menighed, hvis kvinder ved en eneste tilfældighed kan opdrive en saadan sum. Evertskind. Ved saadanne anledninger besøger naboer og nabomenigheder hverandre, og „mange hælle smaa gjør en stor aa.“ Men det vil jeg sige til folks ved herude, at naar de er komne saandt, at de ser nødvendigheden af tilværelse arbejde iblandt sig, da vil de ogsaa lægge dagtig i. De er meget liberale.

Nei, vor engelske menighed er ikke stor. Kun lidt over 100 sjæle, af hvilke omkring 70 er ungdom og børn. Dette er resultatet af snart 4 aars arbejde. Det er ikke meget men dog store ting at takke Gud for. Han har hjulpet os til at gjøre en begyndelse. Han vil fremdeles hjælpe os. Vi har ogsaa en søndagsskole paa 73 børn. Deri ligger vor fremtidshaab. Efter som børnene vokser til, vil ogsaa menigheden vokse. Vi har ogsaa en ungdomsforening, men den er saa nylig begyndt, at der ikke er saa meget at sige om den. Den tæller en 20 medlemmer. Ja nu har jeg ikke mere at sige om vor engelske mission i San Francisco den gang. Naatte Herren lægge sin velsignelse ogsaa til denne gerning.

Med venlig hilsen til Herolds læsere.
E. M. Stensrud.

Mød os der.

Der, hvor ingen Rose visner,
Der, hvor evig blomstring er.
Der, hvor ingen Klude tæner,
Ingen Sky er mørk, som her. —
Mød os der, mød os der,
I det Land, hvor Jesus er!

Der, hvor fra Guds Throne stoder
Livens Strømme som Krydder;
Hvor de trætte Hvile nyder
Med de saliggjortes Lof. —
Mød os der, mød os der,
I det Land, hvor Jesus er!

Der, hvor Barnet ser sin Moder,
Moderen sit Barn gjenier,
Der, hvor Søster favner Brøder,
Hvor de aldrig skilles mer. —
Mød os der, mød os der,
I det Land, hvor Jesus er!

ELLIS & SON S. S. LINE. STR. "SEIHOME"

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torisdag og Lørdag, Kl. 8 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Eftm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25.

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.

Gor. Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Skandinaviske Boghandel.

Et stort Udvalg af skandinaviske Bøger og Tidsskrifter. Vi ere Agenter for Bøger udgivende af Lutheran Publishing House, Decorah, Ia. Biesles- og Daabskattester altid paa Lager.

Specielle Priser til Søndagsskoler og Universiteter.

1308 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candleogs.

Crown and Bridge Works Specialty
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

Anyone sending a sketch and description may readily ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Sædkerarbejde.

Saa og høste.

"Hvad et Menneske saar, dettē skal han og høste." Gode Børn ved, hvad Bibelen mener med disse Ord. De har seet Farmere saae sin Sæd: Hvede, Havre, Byg eller andre Sædarter. De ved ogsaa, at Farmerne høster, hvad de har saaret. Saar de Havre, saa høster de Havre.

Saaledes er det ogsaa med Tager og Dreng. Det er Saatiden for dem nu. De udsaar enten god eller ond Sæd, Frosorn af gode Laster, Nænselighed, Sandfærdighed, Flib, Maadsvælgelse og lignende Dyder, eller en ond Sæd af Synder og Laster saasom Uegnsaglighed, Dovenstab, Ulydigbed, Foragt og Forsømmelse af Guds Ord og meget andet skadeligt Ukrud.

I en modnere Alder vil de høste, hvad de har saaret. De vil blive gode eller slette Mænd og Kvinder. Derfor er det saa overmaade vigtigt, at Guds Ords gode Sæd sæst og sidst og rigeligt maa blive indplantet i Hørens Hjerte, som derved kan blive forædlet og dannet af den Hellig Ånd selv. Der findes ingen sand Domsret eller god Høst uden Hørens Ordsmænske og Forædling ved Guds Ord, som leder og bliver evindelig.

For nogle Aar siden blev der i New York henrettet en Mand fordi han havde dræbt en anden. Paa Retterstedet sagde han følgende Ord just før han skulde blive hængt: "Til den sorgfulde Ende har mine egne Handlinger bragt mig. Ingen anden end mig selv kan jeg læste Skylden paa. Jeg afled ikke mine Forældre, de var unge. Jeg vilde have alt efter min egen Vilje. Til Kommuner talte jeg slette Dreng. Jeg vilde ikke arbejde. Jeg vilde ikke lære eller studere. Jeg brugte saa og forfængelig Tale. Jeg behandlede min Moder som ingen Son skulde gjøre. Og det er jeg nu."

Han kunde ikke sige mere. Tanken paa hans ugudelige Liv tvangte Dreng. Han vilde vel have sagt, at nu høste han, som han havde saaret. Han regnede op noget af hvad han havde saaret nemlig Ulydigbed navnlig ogsaa den Udsættelse mod sin Moder. "Den, som saar i Sjædet skal høste Fortrængelse af Sjædet," siger Herren selv. Og det skæffelige er, at man ikke oftere høster Menneskers Ferdsmælske og forfængelighed som det er, som man kender ved al Ulydigbed, brin-

ger sine Tjeneste ind i den evige Død og evig Ulykke, om man ikke her i Maanedens Tid omvender sig til Gud og finder Forladelse for alle sine Synder i Kristi Blod og Hyldestjærelse for alle sine Overtrædelser.

Væner du, kjære Barn, din Bibe- historie og Skæffelse? Ved din Fæder og Moder at hjælpe dig dertil. Væner du ikke disse Ting, saa saar du dig Døden god Sæd, bare daarligt.

Brev fra Norge.

Følgende Brev fra en ung Skolelærning, som nu er i Norge, tror vi kan læses med Nyttē.

Man vore Børn paa sine Vanbringer bedst mindes os som denne unge Mand bedst mindes sin Mor som Høstet med Bønnebog og Bibe?

Saadanne Minder er sandelig langt mere forædelende og manende end at tænke sig sin Mor som Midtpunktet for jordisk Høst og Glæde. Brevet lyder saaledes:

A. . . . i F. . . . 19de Dec. 1900. Se. Pastor G.

Nu da jeg endelig er kommet til mit gamle hjem, skal jeg indfri mit Løfte om at jende Dem nogle linjer. Det var nok rart at saa se gamle mor en gang igjen, hun er nu 75 aar; men trist og trist baade aandelig og legemlig. Da jeg kl. 6 om aftenen aabne døren til hendes lille stue, sad hun ved bordet og læste i sin gamle bønnebog og ventede, (hun havde gennem telefon hørt, at jeg var paa grændserne) Ja sig husker jeg hende bedst, sly sad hun ofte om aftenen, medens jeg var barn og sly bidste jeg, at jeg skulde møde hende nu, dersom hun levede. Sikkert gamle sly, der sidder i sin ensomhed og har børn ude i verden hvor broværende barnet slyar ikke deres hjerte for os, som er omværende, og alt for ofte glemmer vore pligter og deres teleser i verdens larm. Norge er lille og fattigt men rigt paa minder. Over Sten, træ og houg staa der paa da jeg var barn, og maner minderne frem, de var mine fortrolige, mine legemmeligheder, og vdi slydet ser jeg igjen de mørke pladser, hvor stengmanden og troldet boede, bagerfor er der tander og klar, hvor jeg jælede og klattede fra lunde til lunde og bankede og skloet gjærløb som om alle fappedes om at hvare, der saar de taufe, veit dre og trofane og sly er slyt som ligger og bor iblandt dem. Det er skæffom uist. slyan har beslygtet den mørst bonde med sly ldet. N. N.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa et mærket godt Papir, godt indbundet i Læringsbind med Silkeaad og Sølvtryk.

Prisen er blot
 Enkelte Exemplarer 18c
 I Partier paa 6 Exemplarer 16c
 12 12c

Skriv til
G. W. A. Rowles,
 177-478 MONRO STR. CHICAGO, ILL.

Bekjendtgjørelse.

Alle pengedeløb til Pacific Distrikt sendes herefter til distriktets kasserer, N. J. Hong, Parkland Wa.

Carlo A. Sperati.

The Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.
 Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.
 Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
 St. Louis, Mo.

Komplet Udstyr

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko- handler og Skomager

S. OLSEN,
 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson haade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen ander Handlende.

Central Drug Store.
 Underfon Bros. Eiere.

Nye Mediciner
 ny Bestyrelse
 Cor. 11 & Tacoma Av Tacoma Pa

Lindahl Photo- grapher

1112 Pacific Ave.
 California Building,
 TACOMA WASH.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Salde, Forskær- Slagter- Lomme- og Barberknive, Kirurgiske Instrumen- ter og Gravsværtsi osv.

Allt udsæres ved Hjælp af elektrisk Drevkraft.
 Allt Arbejde garanteres
 22 Pacific Ave., Tacoma, Wa

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
 TACOMA, WASH.
 CARLO A. SPERATI,
 Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:
 Søndag 9:30 A. M. Søndags- skole.
 " 11 A. M. Høimesse- gudstjeneste.
 " 7:45 P. M. Aftensang.
 Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
 Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
 Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaneden, Ungdomsforening.
 Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m i Maaneden, Kvindeforening.

J. M. Arntson,
 Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 Ogsaa Ejebrev, Kontrakter, m. m.
 Municipal Court-Rooms
 City Hall.
 TACOMA, WASH

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Rationelt Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor S. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og har Emigranterne bi med Raad og Raad.

Tøll, som kommer fra Vesten, tjener med Belt Line Street Car lige til Døren.

Bøger tilsalgs.

- Synodens Salmebog. I Skindbind \$ 65
- " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
- " " med rødt Snit og Albumsspånede 1 75
- Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
- Norske og engelske Bibelhistorier 25
- Katekismer 15
- Jössendals Billed ABC 15
- Syno albertninger, Pacific Distrikt 25
- Ny Testamenter 25

Spar Tid og send til os efter disse Bøger.

Adresse

Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str.

Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald" for 50c om Aaret.

Pacific Distrikts Præster.

- Kudersen Chr. Genesee, Idaho.
- Anderlen J. R. 1216 Chestnut Str. Oakland Cal.
- Stæckan J. Cor 173 Rockford Wn.
- Sorup V. Cor. A. & Pratt Streets Eureka Cal.
- Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
- Carlson T. R. 585 East 16th Str. East Oakland Cal.
- Josef L. G. Stanwood, Wash.
- Gronsborg O. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
- Hagord, D. 2930 Lombard Street. Everett, Wash.
- Harslab, B. Parkland, Wash.
- Holden, D. R. Astoria, Oregon.
- Jensen, A. S. Ferndale, Cal.
- Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
- Rauge, A. S. 136-12th St., San Francisco, California.
- Larsen, E. Parkland, Wash.
- Pane, Geo. D. Cor 236, Fairhaven Wash.
- Risler, E. Cor 97. Wilbur, Wash.
- Orwol, S. R. 425 So. 10 St. Portland, Oregon.
- Geberken, A. Silverton, Oregon.
- Sperati, G. A. 2550 So. J Str. Tacoma, Wash.
- Stensrud, G. R. 235 13th Str. San Francisco, Cal.

Gust. Morton, Bostyrer.
Tel. Bav 481.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

THE, KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentoi.
128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Den højeste Dommer.

En gammel og underlig Beretning fra Syd-Ditmarffen.

Følgende Historie skal have passeret i Aaret 1706 i Syd Ditmarffen, fortæller Præsten Schøy i sit „Ublak til en Kirkehistorie for Hertugdømmet Holstein," og han fremlægger som Bevis paa Sandheden heraf flere skriftlige Vidnebrev fra Føll, der levede samtidig med de i Historien omhandlede Personer:

Førstepræsten i Varst i Søndre Ditmarffen, Magister Wattenbach, var blevet indvillet i en slem Process, som hans Fiender og Naboer havde stillet ham paa Halsen. Han blev beklædt for at forlynde sig i Lov og gøre et ugudeligt Vid, strækelige Besværelser for en Præst, naar i de Dage.

Det lykkedes dog Magister Wattenbach at overvinde Konfessionen i Meldorf om sin Uskyldighed, saa det besluttede at Sagen skulde nedlægges. Men hermed var ikke Provisien, hans vigtige Modstander, tilfreds. Han søgte sig personlig fornermet ved Dommen, og det lykkedes ham ved Fattiger at få Sagen opat igjen og drøget frem for Overkonfessionen i Wandsbæd. Her forlyndes den første April Dommen, der fældte Magister Wattenbach. Han søgte selv tilfreds og paa høje Opasulmen med den første Opasulmen, hvor paa han spurte, om der var Indsigning til at appellere. Denne blev afvist. Da tog anklagebeholdningen og sagde bl. a.:

Jeg har altsaa nu ingen anden, jeg kan henvende mig til, uden Dommeren over alle Dommere. Til ham tager jeg min Tilflugt!

Jeg anraaber dig om i barmhjertig Tid og i sand Tro paa Jesum, at Brodri N. N. idag om 12 Uger og Landsfoged N. N. idag om 14 Uger samt det Fordæveligheds Barn, der med bedre Vidende har vidnet mod mig, efter yderligere en Tid af 2 Uger skal fremtræde sammen med mig for din Domstol og modtage vor Dom. Thi du er mit Vidue i Himmelen, og du, min Frelser, vil tage min reiserdige Sag. Alle fromme, gudfrygtige og upartiske Mennesker skal, inden Kar og Dag er gaar, indstaa, hvad jeg nu siger. Denne Appel overantogder jeg, J. C. Wattenbach, til min Sønne Jesus Kristus, den retfærdigste af alle Dommere, han, som ved alt, som gjenemseer, besjærmes og dommer alle

Mennesker efter deres Fortjeneste. Amen."

Kansleren, som nedskrev disse Ord i Protokollen, tilkaldte ham nu alvorlig og sagde, at Dommen var afflagt efter Attor og Vidneudsagn, men hvis han var af den Anskuelse, at han var blevet uretfærdig domt, saa skulde Sagen optages igjen uden Omkostninger for ham. Den Appel, han havde stillet, var imidlertid ukristelig og vidnede om et hebugjerrigt Sind. Man burde ikke tage Gud til Dommer; thi for hans Retfærdighed kan ingen levende bestaa.

Her til soarte saa Magisteren, at han gennem denne uretfærdige Process ikke alene var blevet forarmet, men tillige berøvet sit ærlige Navn, og han og hans Familie var blevet Gjenstand for alles Foragt. Han havde nu opgjort sin Regning med Verden og sat alt i Guds Haand. Hans Fienders Begjærlighed var umættelig og vilde vedvare, saa længe han levede. Saa tilfælede han Kansleren for hans Godhed og nedbad Guds Betsignelse over tilfæde-oværlige, hvorpaa han rejste hjem og døde 16 Dage senere den 16de April, om sine Langfredag.

Den 24de Juni, da 12 Uger var dengaaet, efterat han havde indantet sin Sag for den højeste Domstol, præstede Provisien over Lut. 1, 57-65. Da Prædiken var slut, sendte han sig til Fogden med Blijener, om han vilde, at det idag var den Dag, da den Provisien skulde de ifølge Magister Wattenbachs Profeti. Han bekræftede sig, Gud se Lov, i bedste Betragtning. Men for Dadel kom tilbage fra Fogden, var Provisien bød af et A. at fælde. Og saa Fogden afgik med Døden paa den forudbestemte Dag og eftervirktes af Fjælen, der bød som uansettelig.

Forfatteren af ovennævnte Arbejde bemærker hertil: „Magter det lyder utroligt, at Gud skulde have grebet egenhændig ind og ladet noget overnaturligt ske, saa er det dog ganske mærkeligt, at de Besiddere i Konfessionen i Meldorf, der var Magisterens Naboer, næsten samtlige døde, før to Uger var gaaet."

(Fra Husbibliothek, Føllotou til „Standinaven.")

Bedes bemærket.

Harer til det paa den de Barn er nyet sendes heretter til G. D. Eridson, Menigheds Kasserer, Istedet for til D. L. Kraabel, Parkland Wash.
L. Larsen.

Parkland-Nyheder.

Mr. S. Sienland med Familie er flyttet til Bedstemer Næibland.

+++

Kvindeforeningen møder næste Onsdag Kl. 2 Eftermiddag hos Mrs. L. Larsen.

+++

Brødrene John og Knud Stenkrue med sine Familier deriblandt deres aldrende Moder, er netop flyttet hid og vi ønsker dem hjertelig velkomne. De har lejet Mr. Sienlands Hus.

+++

Mr. D. G. Storaaeli, som i længere Tid har boet i Oregon, kan man trogt hende sig til for at søge passende Underretning om Land og andre Forholde baade i Oregon og her i Parkland.

+++

Mr. Johan Andersen, som forleden kom fra Cottonwood, Minn., for at prøve vort Kvikklimat, har nemlig kjøbt sig et Stykke Land og en lille liden Befætning af Kreaturer. Vilt, Smør og Æg kan her sælges til gode Priser.

+++

En Grippe har heldigvis nu om trent forladt os. En Tid stode mange baade unge og ældre under dens lammende Indflydelse. Vi er glade og taknemlige for, at vi hidindtil heller ikke dette Aar har haft nogen alvorlige Sygdomstilfælde blandt vor Stoles ungdom.

+++

En god Ven fra Alondale, Mr. Dennis Sand, har besøgt os i Vor Gange. Han er nemlig kommen tilbage fra Norge, hvor han kjøbte sin Bedrenggaard. Deene lige tiltræder han Rejsen tilbage til Næiblandet Alondale. "Herold" ønsker ham Lykke og Velstand paa hans Vandring, og at han i sin Tid maa komme vel tilbage.

+++

Stolens Tilsynskomite har i disse Dage besøgt os, og alle er glade over ethvert Regn paa Omhu for Stolens Arbejde. "Herold" er ogsaa overbevist om, at ingen vil talle Tilsynskomiteen mere end TruBærne, især dersom den vil hjælpe dem til ikke alene at se, hvad der burde forbedres, men ogsaa at finde Midler og Udøse til Forfrættelsen deraf.

Formand Jøfs har ogsaa aflagt os et kort Besøg.

Pacifickysten.

Omtrent en halv Maaned har vi haat udmærket vakkert Veir, Na-i Solstien, saa godt som intet Regn i den Sne og lidt Kimfrost om Natten.

+++

Paa Pugetup Indianerreservation læt ved Tacoma blev forleden Lørdag en Mandsperson tilhørende den engang talrige og anseede Pugetupstamme af Indianere begravet. Hans Navn var Cheholan. Han naede en høj Alder ca 80 Aar og havde i mange Aar været en kristen.

Han blev begravet af Presbiterianere. Chahalad var Høvding for den med ham uddøde Stamme, og stod han i stor Anseelse blandt de andre Indianere, som endnu lever til Pugetupreservationen. Hans sidste Løstøve \$200.

Deene Høvding var en fjelden kraftig Skikkelse, udrustet ogsaa med ualmindelig gode Hænder.

Det sidste Ord.

En Pr. L. i en evidens. den i Bonn skulde opetere en Bondens. som led af Tungekræft. Sin "catena" stod i en tæt Ring af omring Profetolen. Den store lærde mædelt der syge, at han i bedste Tilfælde maatte være forbeholdt paa at miste Gonen til et lille. Der som De endnu har et Oult at udtalesaa ogsa det nu," sagde han. "Betænk vel, at det vil blive det sidste Ord, som De i dette Liv kommer til at udtales. Efter Operation n vil De blive frim. Alle stod ud af Jorventum. Gutten sankede Hoedet i Diebt: men pludselig lod disse Ord fra hans Læber: "Lovet vare Jesus Kristus! Gud Bevægelse bemærte sig re omstaaende, og Læger se lede paa Løgend Kinder. Døe atonen lufkes, og den unge Mand blev frim. Fra "Der Lutheraver."

Til Japanmissionen.

Fra Mrs. Rev. L. Larsen ... \$5.00

Til det Eppiste Barnhjem.

Fra Mrs. Rev. L. Larsen ... \$.50
A. J. O. s.
Rudolf

Prof. Adolph Hong er død.

Deene tre Sjæl og levende unge Mand var en Prædiker af Beskyttelse for Stolen her. Adolph var en af de lærte, som her i Aar blev begravet at arbejde med Opførelsen af vor Skole. Han var en bogrig og paaalidelig Arbejder i alle hest han tog sig an. Julehelst Sommer valdt vi glade over at see ham til Været her. Men da haude allerede den sidste Rinde Tøring været ilde med hans Fremskridter. Han arbejdede dog tro og flittig som Været helt til Jul helst Stolen. Og som han sig vedt til at udslette sin Virksomhed og rejste hjem til sine Forældre i Ellmar, Minn. Under vor Læng glæder vi os dog over hans Hjemme Led, som et Læmndur i Været af Vde Jan., beskriver anlæder:

Der hjerte Været Adolph her som lille og rolig ligat. Vakkert forsonat belæst ham just præst for han døde: "Dit Ord:

"Kraft, Mod og Retfærdighed
Er alt hvad jeg vil smalles med;
Derved jeg kan for Gud betaa
Naar jeg til Himlen skal indgaa."

udtale han med klar og tydelig Stemme. Vakkert forsonat belæst han, at Gud snart vilde løse op for ham Været syngte da: "O dette agtes den Ven?" "Ja," sagde han. Derpaa led de Andre vor Sammen. Strafs efter at Været haude sagt: "Amen," saa han hen.

Senden var alene hans Begang. Hvad kan vel mere hjerte og herligere end en løvday som i en barnlig Tid til Kristus med al hans Kæde og Hæderfølelse over omme Synde? "Hvorn vil signe denne elskede unge Mand's Minde."

Betalt for Herold.

- Knud Hong, Hoy50
- Stephen Nielsen, Ellmar50
- Mrs. D. L. Lee, Ellsboro50
- Wm. L. G. Tomneson, Ellmar ... 1.00
- Hulvor Carlson, Storm City50
- E. J. Bollen, Greenwood ... 1.00
- T. J. Sogard, " " " " " " .50
- Ole G. Rud, Portland50
- O. Osmundsen, Bertrand ... 1.00
- P. Sandison, Sandburg ... 1.00
- Mrs. L. G. Sunde, Bertrand50
- P. Westleton, Winneap Hill50
- A. De machl, " " " " " " .50
- G. E. Beld, Tacoma55
- G. W. Rivaas, Bode ... 1.50
- O. E. Singsen, Stumouth Hof25
- T. C. Hansen, Bode ... 1.00
- T. A. Reeking, " " " " " " 2.00
- T. L. H. Lee, " " " " " " 4.00
- G. O. Berde, Baltic80
- G. D. Iversen, Ellsboro95
- W. Eagan, Pocom ... 2.90
- P. Jensen, Storm ... 2.00
- Mr. J. A. Berg, Tacoma ... 1.00
- C. C. O. s. " " " " " " 1.50
- A. Gulviken, Ellsboro50

- E. G. Andersen, Hoquiam50
- D. Tjensvold, Ellsboro50
- Chr. Rattestad, Pelican Rapids50
- Chr. Slaattoren, " " " " " " .40
- M. N. Berg, Starbuck50
- B. G. Westleton, Twin Falls ... 1.00
- E. Helterson, Spring Grove50
- Mrs. G. Haukes, Ames50
- A. O. Et roif, Knatvold50
- B. R. Westleton, Jumbrota ... 1.00
- John Rob, Veb-r50
- Chad. Larson, Leber ... 1.00
- G. R. Korvino, Hold n50
- Hulvor Olsen, Thompson ... 1.00
- Be er S. Jensen, Newman50
- Mrs. R. Estelsen, Fresno50
- Otto Bonison, Goston50
- Joracy Olsen, Clifford50
- D. S. Ringen, Belvidere50
- Jacob Hillie, Canton ... 1.00
- Post. J. Jorgensen, Fresno ... 1.00
- Peter Nelson, " " " " " " .50

Til Afbetaling paa Stolens Sjæld.

- Red Post. O. N. Golden ... \$160.00
- Navneliste senere.
- Red Post. Carlo K. Sperall
- Jan G. B. Silland, Tacoma ... 10.00
- Fra Post. Parkland kald.
- O. O. Proger ... 30.00
- Boigt 2 tier for ... 320.00
- Fra B. Steffenson, Newman, California50

L. Larsen, Redaktør.

M a r t !

Alle, som sender os penge til at betale for lotter med, maa opgive nøjagtig beskrivelse af lotterne saasom lottens nummer, samt hvilken "Block" og "Addition" de ligger. Uden at vi kan disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fell bigaas.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality. PARKLAND, . . . WASH.

Abonner paa "Pacific Herold" for kun 50c om Aaret.